

дѣлява други-ты языци съ потребиы рѣчи.
Честь-та на тридесѣть-ты учителя ипо не-
го похвала-та на Грыци-ти I. Г. Л. за укоръ
на нашый языкъ подказвать ни, че той въ раз-
личны мѣста си говори различно. Съ това мо-
жаше да ся вокаже иыкъ-тъ ни долвиъ, ако
да ся говоряхъ други-ты языци по свѣта ед-
накво по всичко-то пространство, дѣто живѣ-
ять онѣи, ктито ги употрѣблявать. А то на-
противъ глѣдаме, че всякой языкъ има мѣстны
нарѣчїя и поднарѣчїя а въ различны мѣста раз-
личны изговори. И неможе да бжде друго-яче:
мѣсто-то, работы-ты, поминѣкъ-тъ, потребиы-ты
и толкова други обстоятелства въ живо-та на
человѣци-ты имѣтъ голѣмо втїянїе на языка и
докарвать го да ся измѣнява различно. Много-
ученый отъ много учителя, ако незнае други,
нѣкои языци и ако не е ходилъ по свѣта, да
отбере какъ говорятъ въ различны мѣста Фран-
цузи-ты, Нѣмци-ти, Ангелизи-ти и други наро-
ды; то не е личенъ поне, какъ ъговарять него-
ви-ти Грыци въ Пловдивъ и Стаинмакъ, въ дѣѣ
мѣста два часа едно отъ друго далечъ, та ед-
ни-ти толкова ся присмивать на други-ты. Е-
динъ языкъ може да ся пише отъ всичкы-ты
еднакво, а никакъ не може да ся говори еднак-
во. Само учечи-ты, които сж учили единъ язы-
къ по книгъ, само тѣи можѣтъ даго говорятъ